

**Сучасна географія виробництва транспортних засобів,
електроніки, фармацевтичної продукції, текстилю, одягу, взуття**

Сучасна географія виробництва транспортних засобів, електроніки. У наш час швидкими темпами розвивається виробництво транспортних засобів.

Автомобілебудування стало одним з найбільших за обсягами виробництв. Якщо в середині XX ст. у світі складали майже 4 млн автомобілів щорічно, наприкінці XX ст. - близько 50 млн, то у 2017 р. - понад 97,3 млн. Із цієї кількості 70 % припадають на легкові автомобілі, решта — на вантажні, автобуси, тролейбуси, мотоцикли тощо. Гостра конкуренція на світовому ринку зумовлює високий рівень монополізації автомобілебудування. Найбільшими ТНК з виробництва та продажу автомобілів є Toyota Motor (Японія), Volkswagen (Німеччина), Daimler (Німеччина), General Motors (США), Ford Motor (США), Honda Motor (Японія), SAIC Motor (Китай), NissanMotor (Японія), BMW Group (Німеччина).

Найбільше автомобілів виробляють Китай (29,8 % світового виробництва), США (11,5 %) та Японія (10,0 %). З країн Європи найбільш відоме автомобілебудування Німеччини (6,2 %), Франції, Великої Британії, Чехії, Італії. В останні десятиліття розвивається великовузлове складання автомобілів з імпортованих деталей у країнах, що розвиваються, з дешевою робочою силою: Індії, Мексиці, Бразилії, Таїланді, Індонезії, Малайзії, Аргентині, Туреччині, Тунісі, на Філіппінах, а також в інших розвинутих країнах, але з дешевшою робочою силою. Так, нині найстрімкіших темпів набуло автомобілебудування в Іспанії. Виникли автоскладальні заводи у Португалії, Греції. Деякі з них, наприклад Республіка Корея, вже налагодили виробництво власних марок автомобілів і створюють філії своїх автопідприємств за кордоном.

Авіаракетобудування розвивається лише в небагатьох країнах світу. Його безперечними лідерами є США, Франція та Китай. Найбільші

виробники літаків у світі - ТНК Boeing (США), Airbus Group (Нідерланди), China South Industries Group (Китай), China North Industries Group (Китай).

Суднобудування втратило своє колишнє значення, але залишається важливим. Велика Британія, яка до Другої світової війни будувала понад половину морських суден світу, нині поступилася першістю Китаю (38 % суден світу), Республіці Кореї (33 %) та Японії (близько 25 %). Помітними виробниками суден стали Бразилія, Аргентина, Мексика, Сінгапур, які складають кораблі з імпортованих деталей. У деяких країнах сформувалась певна спеціалізація суднобудування: Японія - судна для перевезення наливних і насипних вантажів, Франція - судна для скрапленого газу, Фінляндія - криголами та пасажирські судна, США - військові судна, Китай - монополіст зі складання малих і середніх танкерів.

Роль залізничного машинобудування у другій половині ХХ ст. через розвиток парку автомобілів і літаків почала спадати. Так відбувалося, поки не проклали швидкісні залізниці. Нині найвідоміші виробники швидкісних локомотивів у Європі - Німеччина та Франція, в Азії - Японія, Китай та Республіка Корея.

Надбанням другої половини ХХ ст. став бурхливий розвиток виробництва електроніки. Якщо в 80-х рр. ХХ ст. найбільше електроніки виробляли Японія, США, Німеччина та Франція, то тепер їх потіснили Республіка Корея, Сінгапур, Малайзія, Бразилія та Китай. У цих країнах впроваджене повномасштабне виробництво персональних комп'ютерів, великих інтегральних схем, периферійних систем, обладнання для електронного проектування, засобів зв'язку, волоконної оптики тощо. Найбільшими виробниками продукції точного машинобудування в світі стали компанії General Electric (США), Siemens (Німеччина), United Technologies (США), ABB (Швейцарія), GEC-Alsthom (Франція, Великобританія).

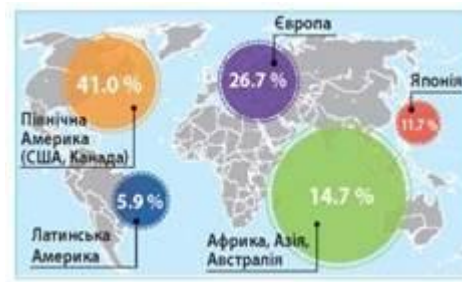
Сучасна географія фармацевтичної продукції, чинники участі національних економік у глобальних ланцюгах доданої вартості. Фармацевтичне виробництво займається розробленням і

виробництвом ліцензованих лікарських засобів і медикаментів, що потребує великих витрат на новітню техніку та кваліфікованих кадрів. Усі нові медичні препарати, що потрапляють на ринок, - це результат тривалого, ризикованого та високовартісного процесу досліджень і розробок, що їх проводять фармацевтичні корпорації. Акценти в світовій фарміндустрії змістилися в бік розроблення лікарських препаратів біологічного походження. Якщо на початку XXI ст. на біопрепарати припадало лише 7 % загального обсягу продажів ліків, то нині - вже 71 %. Ланцюг доданої вартості фармацевтичного виробництва складається з таких стадій: наукові розробки та Дослідження → масове виробництво лікарського препарату → транспортування До споживача → реалізація препарату.

Серед чинників, що найбільш суттєво впливають на участь національних економік у глобальних ланцюгах доданої вартості у фармацевтичній індустрії, слід виокремити три: демографічні (рівень народжуваності, рівень смертності, тривалість життя, статеві-вікова структура населення, міграції тощо), соціальні (рівень розвитку освіти та охорони здоров'я), економічні (рівень соціально-економічного розвитку країн і рівень прибутків населення та ін.).

Незважаючи на те, що торгова мережа фармацевтичної індустрії охоплює практично всі регіони світу, основні виробничі потужності сконцентровано в межах трьох регіонів: Європи, Північної Америки та Японії (мал. 1). Лідерами серед фармацевтичних ТНК є американські корпорації McKesson, Cardinal Health, AmerisourceBergen, Pfizer. За ними йдуть швейцарські Roche Group та Novartis, німецька Bayer, французька Sanofi. Країни Європи є історичними лідерами фарміндустрії, де зосереджено головні офіси провідних фармацевтичних ТНК. Отже, вони не лише мають досвід і традиції подібного виробництва, а є інноваційними центрами, де розробляють нові ліки, удосконалюють ті, що вже добре відомі на світовому ринку. Ці країни є головними експортерами лікарських препаратів в Україну. Позитивну динаміку зростання власного фармацевтичного ринку

демонструють країни Азії, серед них Японія, Китай, Індія, Ізраїль, Республіка Корея, Сінгапур тощо.

Мал. 1. Світовий ринок фармацевтичної продукції

Майже половина обсягу фармацевтичного ринку - це експорт продукції. У рейтингу найбільших країн-експортерів фармацевтичної продукції є Німеччина, Швейцарія, Бельгія, США та Франція. Серед країн, що розвиваються, в експорті зростає роль Індії та Сінгапуру. Головними постачальниками наукомістких фармацевтичних технологій є США, високорозвинуті країни Європи та Японія. Створення, виробництво та збут лікарських препаратів є питанням національної безпеки й України, адже в останні роки ведеться жорстка боротьба за український фармацевтичний ринок.

Виробництво текстилю, одягу, взуття: сучасна просторова організація, чинники міжнародної спеціалізації. У попередні століття важливими осередками текстильного виробництва були країни Сходу (Персія, Єгипет, Китай), пізніше - країни Європи (Франція, Італія, Велика Британія). Протягом XX ст. виробництво тканин було поширене переважно у високорозвинутих країнах Європи, США, Японії. Хоча й донині значним виробником тканин є США, але їхніми конкурентами стають азійські країни з дешевою робочою силою: Китай та Індія. Нині 70 % усіх тканин виробляють в Азії. Бавовняне виробництво набуває усе більшого значення в Індонезії, Єгипті, Пакистані; вовняне - в Туреччині, Республіці Кореї, Аргентині. Сучасне виробництво тканин у країнах Європи переважно обслуговує внутрішній ринок: дуже якісний, але дорогий текстиль не витримує конкуренції на світовому ринку.

Виробництвом готового одягу, якісного взуття, аксесуарів (рукавичок, краваток, парасольок) відомі підприємства США, Італії, Німеччини, Франції, Великої Британії, Японії. Для просування модних виробів серійно виготовляють моделі прет-а-порте (готового вбрання). Законодавцями світової моди є Париж, Мілан, Лондон, Відень. Проте нині там майже не існує великих швейних та взуттєвих фабрик. Португалія перетворилася на головну «швейну фабрику» Європи, а Італія - на велетенську «фабрику взуття». Азійські країни з вигідним для експорту готової продукції географічним положенням, у яких шиють одяг світових брендів, - це Туреччина, Китай, Індонезія, В'єтнам, Таїланд, Філіппіни, Малайзія, Індія. Нині конкуренцію їм склали європейські країни з перехідною економікою, де праця робітників так само дешева, а якість роботи набагато вища: Польща, Угорщина, Чехія, Словаччина, Латвія, Литва, Естонія, Україна, Білорусь. Найбільшими виробниками та експортерами високоякісного шкіряного взуття є Італія, Німеччина, Бельгія, Португалія, Іспанія, Франція, Велика Британія, Румунія, Словаччина, Австрія. Значна частка припадає на спортивне взуття у виробництві Китаю, Тайваню, Індонезії, В'єтнаму, Таїланду.